

HAARA KAASA
TASUTA

KÄPA ALL

VARJUPAIKADE MTÜ TÄITSA OMA UUDISKIRI

suvi 2019 (nr 21)

SELLES NUMBRIS:

- meie varjupaikadest,
- tegusatest noortest,
- eksootilisest koduloomast
- ja paljust muust põnevast!

Joseera
petfood with passion

JOSERA - SÕPRUSE MAITSE!

AINULT PARIMAT MEIE VÄGA ARMASTATUD LEMMIKUTELE!

Meie retseptid:

- * ilma soja ja nisuta
- * ilma GMO aineteta
- * gluteenivabad
- * ilma suhkruga ja piimatoodeteta
- * ilma kunstlike värv- ja säilitusaineteta

Me ei tee kunagi loomkatseid oma lemmikloomatoitude valmistamisel.

+372 600 4113 | tellimused@vetfarmas.ee | www.josera.com

Toimetajalt

Hea loomasõber!

Suure suve alguses saate lugeda meie uudiskirjast, mis meil südamele on. Kassipoegade hooaeg algas tormakalt mitmekümne kassipesakonnaga, kes varjupaiga hoole alla said. Oli nii leidmise kui ka hülgamise juhtumeid, kus elusad hinged öösel pappkastiga varjupaiga värava taha toodi. Meie sõnum on - ära hülgage, vaid otsi abi. Pakume välja lahendused, mis aitavad probleemi lahendada inimväärselt.

Loomade heaolu on tähtis ning see oli otsustava tähtsusega teema ka 2019. aasta Euroopa valimistel. Euroopa kodanike jaoks on loomade heaolu sama tähtis kui väljendusvabadus ja olulisem kui korrupsiooniga võitlemine. Sama teemaga tegeleb sügisel toimuv rahvusvaheline loomakaitse konverents, mille toimumisest ja teemadest saate pikemalt lugeda.

Ja ikka tutvustame uut ning huvitavat: koerte isiksuseomaduste hindamise keerukusest, teadusartikleid tutvustavast saidist Loomult loom jne.

Võta meie uudiskiri tasuta kaasa sooja suvepäeva, loe ise ja jaga sõbraga, loomasõbraga!

ANNELI MATSI

Käpa All projektijuht

Põgus sissevaade

<i>Rohelusse mattuv</i>	4
<i>Läänemaa loomade varjupaik</i>	4
<i>Emotsioone pakkuv külaskäik</i>	6
<i>Suur plaan Viljandis</i>	7
<i>Eksootiline vahepala</i>	8
<i>Vahvad kevadtalgud</i>	9
<i>Annetuskeskkond armastab</i>	10
<i>Mis on 24h maraton?</i>	11
<i>Aprilli parim personaaltreener</i>	12
<i>Hakkame arenguhüppama</i>	13
<i>Hea tahte koostöökokkulepe</i>	13
<i>Otsime püsisuhet</i>	14
<i>Kass, kes kõnnib omapead</i>	15
<i>Rahvusvaheline Loomakaitse Konverents</i>	16
<i>Loomade heaolu Euroopa valimistel</i>	17
<i>Kuidas loomad endale nime saavad?</i>	18
<i>Tegusad noored</i>	20
<i>Raske mõista, kerge hukka mõista</i>	22
<i>Tempel mällu igaveseks</i>	25

www.varjupaik.ee

info@varjupaik.ee

[Varjupaikade MTÜ](#)

[@varjupaikademy](#)

[@VarjupaikadeMTY](#)

Käpa All on Varjupaikade MTÜ uudiskiri, mis ilmub kolm korda aastas. Uudiskiri levib elektrooniliselt ja piiratud koguses tasuta jagatavana paber kandjal.

Soovid värskaid teateid otse e-postkasti?

Liitu **uudiskirjaga** saajatega meie kodulehel varjupaik.ee.

Annetuskonto Varjupaikade MTÜ, IBAN EE561010220068203017

Kui soovid aidata konkreetset varjupaika, lisa selgitusse märksõna: Läänemaa, Pärnu, Tallinn, Viljandi, Virumaa, Valga või Võru.

Väljaandja Varjupaikade MTÜ, projektijuht Anneli Matis, tel 5386 9060

Väljaandmine toimub vabatahtlike kaasabil.

Kaanel: Varjupaikade MTÜ 2018. a kalendri staarid

Kaaneautor Liisa Addi

Peatoimetaja Anneli Matis

Kujundus Mandariin OÜ, www.mandariin.ee

Rohelusse mattuv

Läänemaa loomade varjupaik

Läänemaa loomade varjupaik – õitsvate õunapuudega palistatud muruplatsil on pildistamise hetkeks aja maha võtnud kaks kanget naist Kaja ja Tea ning varjupaiga vabakäigukass Villi.

Läänemaa loomade varjupaik asub linnast väljas Haapsalu külje all Vilkla külas. Siia jõudes tuleb südamesse rahu. Kevadadel õitsevad siin õunapuud, mille lõhn mähib sind endasse ning kassid lebotavad õueaedikutes päikeselaukudes.

Tunda on, et tegu on väiksema maa-konnaga ja koeri on varjupaigas vähe või üldse mitte. Üldiselt jõuavad need seiklejad oma kodudesse tagasi. Kui koer ongi kiipimata, siis ikka keegi teab kedagi, kes teab kedagi, kelle oma koer on. Nii valitsebki siin vaikus ja rahu.

Võib öelda, et Läänemaal on meie kõige väiksem varjupaik, selline pisike ja armas. Sellele vaatamata tehakse seal tööd suure südamega. Varjupaigas töötab kaks vinget naist: varjupaiga juhataja Kaja ja loomade hooldaja Tea, abistamas ja asendamas käib lisaks Helina. Kui on nii vähe töötajaid, siis juhataja ei saa olla ainult dirigent, vaid Kaja on naine nagu orkester. Ta tegeleb kõigea, mis varjupaigas teha vaja: võtab vastu väljakutsed, käib ise hulkuma

sattunud loomi varjupaika toimetamas, hooldab loomi, käib nendega veterinaari juures, käib koertega jalutamas, tegeleb kogu administratiivse poolega ja suhtleb külastajatega, organiseerib talgud ja remonditöid jne. Tea õlul on loomade hooldamine ja nendega tegelemine. Naised saavad varjupaiga pidamisega suurepäraselt hakkama, loomulikult võetakse alati vastu ka abikäed.

Alguses oli mõte

Juba Varjupaikade MTÜ algusaegadel rääkisid kohalikud loomakaitsjad, et Läänemaale oleks vaja varjupaika, kus hoolitakse loomadest ja nende heaolust. Haapsalus tegutses tol ajal loomade varjupaik, mille tegevusega rahul ei olnud. Otsiti võimalusi, et pakkuda olemasolevale alternatiivi ja taheti ka valdada loomade eest hoolt kandma hakata. Pikka aega oli see ideena olemas kuni 2014. aastal käisid Kaja ja Helina olemasolevas varjupaigas kasse vaatamas. See külastus ja tahe loomade heaks midagi ära teha sai suureks tõukejõuks, et naised hakkasid otsima maatükki, kuhu varjupaik rajada.

Mõte sai teoks

Kui mõtte taga on tegijad, saavadki asjad teoks. Haapsalu lähistel elas maaomanik, kes oli lahkelt nõus varjupaiga oma maa peale lubama. Edasi hakkas ratas sellise hooga veerema, et enam pidama ei saanud ja polnud ju vajagi. Siis lepitigi kokku, et varjupaika hakkab pidama Varjupaikade MTÜ, sest meil oli kogemus, millele toetuda. 2015. aasta varakevadadel soetasime riigi toetusel kaks kasutatud ehitussoojakut, milles varjupaik pidi tegutsema hakkama. Lisaks saime Pärnu varjupaigast kasutatud kuudid koerte jaoks. Niisiis - olemas oli maa, soojakud, kuudid ja inimesed, kellel oli tahe midagi paremaks teha.

Kõik tööd: soojakute remont, koerteaedikute ehitamine, elektri-, vee- ja kanalisatsioonitööd tehti vabatahtlikuse korras. Ümbruskonna külarahvas tõttas appi, et varjupaik jalad alla saaks ja et loomad ennast hästi tunneks. Sügav kummardus nende ees, kes öla alla panid.

Kaja meenutab algust selliselt: "Kõigepealt otsisime maa, siis organi-

seerisime inimesi appi. Ise aitasin vabatahtlikuna remontida ning varjupaika sisse seada. No ja siis ühel päeval tuli luuavarrest pauk - mulle öeldi, et hakka juhatajaks. Ütlesin, et olgu, ajutiselt olen, seni kuni leiata päris juhataja.

Siin ma siis nüüd istun oma kassikarjaga juba neli aastat. (Naerab) Tundub, et kõige ajutisemad asjad ongi igavesed.”

Pidulik lindilõikamine toimus 2015. aasta maikuu ja varjupaik oligi valmis asukaid vastu võtma.

Toetajate abil

Igal aastal oleme varjupaigas midagi kohendanud või uuendanud.

Kui algselt puudus kassidel võimalus õues käia, siis 2016. aasta Teeme ära! talgute raames ehitasime kassitubadele õueaedikud. Nii võibki ilusate ilmadega kasside tegemisi vaadata hoopis õuepoolt, sest õues viibimise võimalust naudivad nad iga kasukakarvaga.

2017. aasta kevadel, samuti Teeme ära! talgutel, ehitasid NATO sõduripoisid koos kohalikega koerteaedikutele katused. Nii on koerteaedikud ka vihmaga kuivad ja koerad ei saa märjaks, lisaks jäi ka lumerookimist vähemaks. Aedikutest lammutati vanad kuudid ja asemele ehitati uued - soojad ja uhked.

2018. aasta varasügisel sai varjupaik juurde täiesti uue soojaku. Selle ostmiseks kogusime raha heategevusüritusel KarvaBall, kus saime kokku üle poole vajaminevast summast. Kogusime juurde teise poole ja nüüd on uues soojakus viisakas kontoriruum, kus külalisi vastu võtta ning eraldi väike tuba kassipesakonna jaoks.

Olevik ja tulevik

Varjupaigas on praegu kohti 44 kassile ja neljale koerale. Eraldi on kasside karantiin äsja sissetulnud kassidele, kaks vabapidamistuba uut kodu ootava-

tele kassidele ja eraldi tuba kassipoe-gadele. Koerte jaoks on kolm soojustatud kuudiga aedikut ja üks eraldiseisev kuut. Koertega käiakse jalutamas territooriumilt väljas ja lisaks on koertel võimalus ka tiigis ujumas käia. Administratiivse poolega saab tegeleda väikeses kontorisis.

2018. aasta juunist on Läänemaa loomade varjupaigal teenindusleping Haapsalu linnaga. Pärast haldusreformi on see päris suur piirkond. Juhtumipõhiselt võtame hulkuvaid loomi vastu ka Läänemaa valdadest. Näiteks Lääne-Nigula vald suhtub hulkuvate loomade probleemi tõsiselt ja meie koostöö sujub hästi. Mis peamine - kõik loomad mahuvad kenasti ära.

Kaja ise räägib: “Meid teatakse juba väga hästi ja nii on ka inimeste ootused väga suured. Mõnikord oodatakse meid ka sinna, kuhu me ei jõua, näiteks Hiiumaale. Me täidame alati need kohustused, mida me oleme lubanud ja ootame mõistmist selles osas, kus meie tegevusala lõpeb.”

Varjupaika tullakse ka külla ja seda erinevatel põhjustel - kes tuleb loomi vaatama ja nendega mängima, kes toob annetusi, kes tuleb lihtsalt uudishimust, et näha, milline üks loomade varjupaik välja näeb.

Kaja sõnul vabatahtlike eriti palju varjupaika ei tule. Vabatahtlik töö nõuab teatavat rutiini ja üks põhjus võib olla see, et varjupaik asub linnast väljas ning transport on takistuseks, kuigi buss käib.

Tulevikku silmas pidades lisab Kaja, et soovib sel suvel remontida ning uuendada kassiaedikuid ja ka üks vana soojak vajab kapitaalset remonti-

Meie

Varjupaikade MTÜ-sse kuulub seitse loomade varjupaika üle Eestis. Et kordamine on tarkuse ema, siis ikka ja jälle loetleme need üles: Läänemaa, Pärnu, Tallinn, Valga, Viljandi, Virumaa ja Võru. Oleme nagu seitse päkapikku ühtehoidvas peres ja teeme päev päeva kõrval, nädalast nädalasse tööd koduta loomade heaks. Meie peres hoolitakse loomadest ja peetakse lugu inimestest ning raskes olukorras ulatatakse abikäsi.

Meie varjupaigad võivad välja näha küll erinevad, kuid meie visioon, missioon ja põhiväärtused on samad. Me oleme üks organisatsioon ja tänu peaaegu üle Eesti olevale võrgustikule oleme oma tegevuses hoopis tugevamad.

Sellest uudiskirjast alates kirjutame rubriigis MEIE pikemalt ühest meie varjupaigast, et tutvustada kes, kus ja kuidas. Soovime teile head lugemist!

mist. Vanade soojakute häda on, et need kipuvad ära lagunema. Suur unistus on oma territooriumile saada korralik jooksuaedik, kus koer saaks vabalt ringi möllata. Selle ehitamine on suur ettevõtmine ja ilma abilisteta seda teha ei jaks, aga unistama peab. “Sai ju Läänemaa loomade varjupaik alguse ühest unistusest teha loomade elu paremaks,” ütleb Kaja lõpetuseks.

Emotsioone pakkuv külaskäik

Kenal kevadisel 26. aprillil võttis rohelusse mattuv ja vaikne Läänemaa loomade varjupaik vastu auväärsed külalised Haapsalu Sotsiaalmaja eakate päevahoiust. Varjupaik teadis neid oodata, sest külustus oli eelnevalt kokku lepitud, sest varjupaigas on oma päevarežiim ja nii on kõigil hea olla.

Esmalt tutvustati külalistele varjupaika - mis kus on ning kuidas varjupaik toimib. Prouad koos keskuse esindajaga käisid kassitubades kasse paitamas ja nendega jutustamas. Loomadega suhtlemine oli kui palsam hingele.

Et ilm oli ilus, sätiti ennast hiljem õue istuma, kus sai jälgida kasside tegetsemist. Igal kassitoal on küljes võrguga piiratud terrass ning kassid saavad toast õue. Ilusa ilmaga olidki nad meelsasti olidki värskes õhus. Mõni kass pikutas, mõni oli aktiivsem ja turnis mööda ronimispuid.

Varjupaigas oli sel hetkel vaid üks mööda muruplatsi vabalt ringi lippav ja külalistega tutvust tegev koer. Koera käitumisest sai välja lugeda, et ta on olnud vanema inimese koer. Muidu tormakas koer käitus eakate juuresolekul kui rahulik härrasmees - läks prouade juurde, seisis kõrval ning liiguti samm-sammul koos edasi. Kui daamid istusid, tegi sama ka koer ja pani pea sülle - liigutav vaatepilt. Varjupaiga töötajate abiga esitati ka kõik trikid, mida koer oskas.

Tänutäheks jagus koerale palju kiitust ja paisid.

Külaskäik pakkus emotsioone nii külalistele, varjupaiga asukatele kui töötajatele. Eakatele oli väljasõit varjupaika tore vaheldus rutiinile. Ka varjupaigakassi päev on korda läinud, kui tööst kare käsi on kassi siidpehmet kasukat paitanud ja varjupaigakoer on näinud, kuidas tema trikid näod särama panid.

Koerale leidsime aga mais uue kodu.

Suur plaan

Viljandis

Viljandi loomade varjupaiga krundil seisab üks hoone – kahekorruline päris maja. See maja on jupp aega tühjalt seisnud ja kuulub Viljandi linnavalitsusele. Eelnevalt oli selles täiskasvanute turvakodu, kuid kaks aastat tagasi kolis turvakodu linna inimestele lähemale ja hoone jäi kasutuseta.

Me oleme ammu unistanud, et saaks varjupaigaloomad ometi kindla katuse alla, mitte ei peaks nad ajutistes soojakutes elama, kus talvel radiaatorid huugavad, aga ikka on viluvõitu ning iga tormiga tuleb väriseda, et millise soojaku katuse tuul seekord endaga kaasa viib.

Käesoleval kevadel võitsime kolmeks aastaks Viljandi linna poolt korraldatud varjupaigategenuse osutamise riigihanke. Soovi korral võis hanke võitja tühjalt seisva hoone saada tasuta kasutamiseks. Muidugi me soovisime - mis siis, et tühjalt seismine on päris korralikult maja hingeelu kahjustanud. Meie mõtleme ikka loomade heaolule ja teeme kõik selleks, et varjupaigas viibimise ajal oleks neil paremad elamistingimused. Samas ei ole meil mõtet kolmeks aastaks suuri investeringuid sellesse majja teha, sest tähtjast edasi on tulevik jälle tume. Seetõttu otsustasime, et alustame hoone koristamisest ja ruumide sanitaarremondist. Teeme seda talguliste abiga ning ane-

tatud värvide ja materjalidega.

Maja esimesel korrusel on meile nii vajalikud laoruumid - saame eraldi paigutada loomadele mõeldud söögi, pesamaterjali, inventari ja keemilised puhastusvahendid. Kõik meile annetatud söök ja vahendid säilivad nii hoopis paremini. Teisele korrusele tulevad kassidele mõeldud erineva otstarbega karantiiniruumid - saame paremini eraldada terved haigetest. See on olulise tähtsusega haiguste ennetamisel ja leviku piiramisel. Varjupaiga veterinaar saab endale eraldiseisva kolme ruumiga ploki, kus asub läbivaatustuba sissetulnud kassidele, operatsiooniruum koos taastumisboksodega ja kabinet.

Varjupaiga juhataja Siiri kutsus Teeme ära! talgupäeva raames talgulis varjupaigale appi. Talgupäev algas hommikul kell 10 ja viimased talgulised lahkusid õhtul poole kuue ajal. Talgulis oli kokku üle 40 inimese. Päevaplaan nägi ette laoruumide koristamise, teise korruse ruumide pesemise ja desinfitseerimise ning mõne ruumi sanitaarremondiga alustamise.

Vana maja pakkus üllatusi, sest ilmnnes, et ruumid on saanud veekahjustusi. Näiteks ruum, mis tundus kõige rohkem korras olevat, hakkas seinte pesemise käigus värvi koos pahtliga seljast maha viskama. Ühe akna avamisel selgus, et see on lausa tagurpidi seina pandud jne. See ei ehmatanud kedagi tagasi, kõik talgulised olid positiivselt meelestatud ja hakkamist täis ning siht oli silme ees. Et kõht tühjaks ei läheks, sai vahepeal süüa talgusuppi ja ka suu magusaks teha. Siis läks töö edasi. Nii oligi õhtuks laoruumid korras, kõik ruumid pestud ja desinfitseeritud ning alustatud värvitöödega - just nagu plaan ette nägi. Ning see

Fotod: Varjupaikade MTÜ

ei olnud veel kõik - talgulised töid kaasa ka lilletaimi ja varjupaiga lillepeenar sai uue ja värskel ilme.

Sellega ei ole suur maalritöö veel lõppenud ja korrastustööd majas jätkuvad. Pärast Teeme ära! talgupäeva on Viljandi kultuuriakadeemia noored veel mitu korda käinud abis ja tulevad veel.

Et Viljandi loomade varjupaik on asutus, kus saavad oma ühiskondliku kasuliku töö tunde teha inimesed, kes on olnud seadusega pahuksis, siis nemadki on andnud panuse maja korrastamises - kes on pahteldanud, kes värvunud, kes koristanud.

Edukate talgupäevade tulemusena saab järk-järgult ellu viidud plaan, et saame kassid soojakutest majja kolida. Astusime kõik koos pika sammu loomade heaolu parandamiseks!

Viljandi loomade varjupaiga juhataja Siiri Mängli:

Tegimegi ära! Suur aitäh kõikidele talgulistele. Te olite ülitublid! Kõik ruumid said pestud, desotatud, on alustatud värvimise ning pahteldamisega. Kogu majast on kadunud seisnud ja läppunud õhk ning maja on uuesti ellu äratatud. Iga viimne kui üks ruum on värskel ilmega. Me jätkame kindlasti ning lõpetame kõik poolel olevad tööd. Erilised tänud teile: Rõngu mahl, Rami-rent, Pinska puit, Bauhof, Cramo, Ivika ja kõikidele, kes heade mõtetega abis olid!

Punakõrv- ilukilpkonn...

...ehk *Trachemys scripta elegans* on lamekilpkonlaste sugukonda kuuluv kilpkonnaline. Ta võib elada vangistuses kuni 50-aastaseks. Kilbi pikkus on täiskasvanud loomal enamasti 20-30 cm. Emased punakõrv-ilukilpkonnad on enamasti isastest suuremad, samas on isastel pikemad sabad ja küünised.

Punakõrv-ilukilpkonna looduslik levila on Põhja-Ameerika idarannik. Lemmikloomana paljudesse Euroopa riikidesse toodud punakõrv-ilukilpkonnad on pärit kilpkonnafarmidest. Loodusesse pääsena on ta mõnes paigus juba aklimatiseerunud ja teda peetakse lausa kahjuriks, kes kahjustab kohalikku vee-elustikku.

Ka Eestis on punakõrv-ilukilpkonn levinud kodus peetav roomaja liik. Igal aastal satub kodudest loodusesse mitmeid punakõrv- ja kollakõrv-ilukilpkonni, kes suudavad meie kliimas talvituda.

Et tegemist on võõrliigiga, keda ei tohi enam Eestisse sisse tuua, müüa ega kasvatada, peavad eksootilise lemmikloomana omanikud käituma eriti vastutustundlikult. Nad võivad oma lemmikloomaga pidada lemmikloomade eluea lõpuni. Samas tagama, et võõrliigist lemmikloom ei pääseks loodusesse ega saaks järglasi.

Allikas: Internet

Võõrliik on...

...liik, alamliik või madalam taksonoomiline üksus, mis on sisse toodud väljapoole tema harilikku levikuala, kus liik on elutsenud minevikus või kaasajal. Definitsioon hõlmab ka nende liikide sellised osi, sugurakke, seemneid, mune või leviseid, mis võivad järglasi anda.

IUCN (Maailma Looduskaitse Liit) soovib võõrliikideks pidada ainult selliseid liike, mis esinevad väljaspool oma looduslikku levilat, kuhu nad ei ole suutnud ise, ilma inimese otsese tahtliku või tahtmatu abita levida.

Üha süvenev globaliseerumine on viimasel sajandil tunduvalt hoogustanud võõrliikide levikut. Inimese kaasabil sisse toodud võõrliikidest suurem osa ei suuda uutes oludes ellu jääda ega kujuta seega ohtu kohalikule loodusele. Umbes kümnendik immigrantidest suudab naturaliseeruda ning neist omakorda kümnendik muutub invasiivseteks, kes kujutavad ohtu kohalikule loodusele.

Allikas: Keskkonnaagentuur

Eksootiline vahepala

Selle aasta aprilli soojalainega saabus Võru loomade varjupaika eksootiline külaline – punakõrv ilukilpkonn. Ta leiti Võru lähistelt oja juures ukerdamas.

Leidja võttis kilpkonna endaga kaasa ja toimetas Võru loomade varjupaika. Sellise eksootiku saabumine tekitab varjupaigas palju eelvust ja mõistatamist, kuidas küll selline tegelane üksi looduses uitab. Samas, kui oli ära nähtud, kui kiiresti ta võib murul edasi liikuda, enam nii palju ei imestatud. Ruttu otsiti kilpkonnale hoiukodu, sest punakõrv-ilukilpkonna pidamiseks on vaja erilisi tingimusi. Infot kilpkonna kohta hakati levitama meie kõikides infokanalites. Lisaks kodulehele ja Facebookile avaldati teade varjupaika saabunud kilpkonnast ka raadios Elmar.

Ei möödunudki palju aega, kui varjupaigaga võtsid ühendust suhteliselt kõhklevad inimesed, sest neil oli kilpkonn kadunud. Omaniku töökaaslane oli raadiost kuulnud, et varjupaigas on kilpkonn. Et kilpkonna kadumise aegu oli mure suur ja seda jagati ka töö juures, siis edastati raadiouudis kohe. Inimestes tärkas lootuskiir. Nii uuriti lisaks veel varjupaiga kodulehte ja otsustati

helistada, ise vaikselt lootes, et ehk on tegu oma pereliikmega, sest kui palju siis Võru kandis neid kilpkonni ikka rändama läheb.

Miks inimesed siis nii kõhklevad olid ja ei uskunud, et tegu võiks olla nende pere lemmikloomaga? Aga seetõttu, et nende kilbik jäi kadunuks pea aasta aega tagasi, 2018. aasta suvel. Ei olnud perel enam usku, et ta ikka veel elu ja tervise juures võib olla. Vahepeal oli ju ka talv.

Pere tuli varjupaika ja oh, seda rõõmu - oligi just nende lemmik. Et tegu on ühe seiklushimulise tegelasega, näitab seegi, et nende kilpkonna kilbil on märk küljes. Ühel palaval suvepäeval, kui kilpkonn kodukandis ukerdas, kohtus ta sulanud asfaldiga, mis jättis tema kilbile sellise märgi, mida enam puhtaks ei saanudki. Just see märk näitas nüüd perele, et tegu on nende pereliikmega.

Sellel kilpkonnal vedas - ta oli lihtsalt üsna pikalt kadunud, mitte kui tülikas tegelane ära visatud. Alguses oma õnne mitte uskunud pere võttis maailmaränduri rõõmuga oma hoole alla ja lubas, et hoiavad pereliikmel paremini silma peal. Kus kilpkonn seikles ja mis moodi talve üle elas jääb aga saladuseks, mida mitte keegi lahti ei muugi.

Foto: Varjupaikade MTÜ

Vahvad kevadtaligid

Tallinna loomade varjupaigas

Tallinna loomade varjupaigas ei jõutud ära oodata suure talgupäeva Teema ära! saabumist ja niipea, kui aprillis esimene suur soe kohale jõudis, löödigi käed külge heakorratöödele.

Vabatahtlik Gerda Kosk kirjutab talgutest järgmist:

13. aprillil toimusid Tallinna loomade varjupaigas kevadised koristustalgid. Kaksikümmend usinat vabatahtlikku koondusid tõhusateks toimkondadeks, mida juhtisid ja juhendasid vabatahtlike koordinaatorid. Kõige suurem seltskond jagunes muidugi erinevate koristus- ja puhastustööde peale. Põhjaliku puhastuse said kõik koerte boksid, koertemaja koridor ja vee äravoolutrassid. Varjupaiga kassitubades küüriti hoolikalt iga nurk ja seinapind, põrandatest rääkimata. Kassitubadesse toodi kiisusid rõõmustama uued ronimispuud. Vabatahtlikud löid läikima kõik varjupaiga aknad ja leidsid pühkimist, sättimist ja toimetamist ka köögis ja kontoris. Haljastusrühm riisus lehti ja koristas prahti varjupaiga muruplatsidelt ja teedelt, et varjupaiga territoorium oleks liikumiseks turvaline ja ka silmale ilus. Samuti tehti puhtaks ja seati korda toidu-

ja koristustarvete laod, mida täiendati selgete siltidega, et vajalike vahendite leidmine oleks edaspidi veelgi lihtsam. Selle eest, et töö ja vile ikka koos käiksid, hoolitsesid neljajalgseid varjupaigaasukad, kes suunasid toimekaid vabatahtlikke töötervishoiu seisukohast hädavajalikele puhke- ja köhusügamispausidele. Kosutusega toetasid talgupäevalisi Vuntsi Kalad hõrgutavate lõheampsudega, Opera Pizza ovaliste pitsadega ja Kadarbiku Köögivili värskendava joogipoolisega. Sellised üllatused aitasid rõõmsat tuju üleval hoida terve töise päeva. Väga olulise panuse andsid ka talgupäeva jäädvustajad. Tänu meeleolukatele fotodele ja videole jääb positiivne emotsioon sellest toredast ettevõtmisest pikaks ajaks kestma. Koos jõuame rohkem!

Liisbet Linntamm, Tallinna loomade varjupaiga juhataja:

Kogu varjupaigapere on väga tänulik meie vabatahtlikele, kes aitavad seal, kus vaja. Et kõik tööpäevad on loomadega toimetamist täis, siis oma jõududega ei oleks kuidagi nii vajalikke heakorratöid teha suutnud. Meil on päris suured muruplatsid ja neid puhtaks rii-

suda on suur töö. Noored olid indu täis ja koostöös läks kõik libedamalt. Koerte siseboksid löödi lausa läikima ja kassituba läbis uuenduskuuri. Kassid naudivad puhtust väga, koerad seda nii väga välja ei näita, kuid me ise teame, kui oluline on varjupaigas puhtus ja kord. Täname ka ettevõtteid - Vuntsi Kala, Opera Pizza, Kadarbiku Köögivili, kes talgulistel ei lasknud tühja kõhtu ega janust kurku kannatada. Talgupäev läks igati korda.

Suur, suur tänu ja usun, et järgmisel aastal jälle!

«Ma armastan aidata» annetuskeskkond armastab meid aidata!

“Raha lihtsalt läheb. Iga päev. Kuhu? Ta läheb harjumustele, millele me isegi ei mõtle. Ostame pudeli vett. 1,40. Ostame topsitäie kohvi. 3,20. Ostame mitmenda kleidi või päevasärgi sel kuul. 29 eurot. Ja nii edasi. Nädalast nädalasse. Aastast aastasse. Need on lihtsalt harjumused. Aga üks väike harjumus võib päästa ka elusid. Selleks ei pea tegema midagi muud, kui lihtsalt ühe oma pisikese läbimõtlematu kulu vahetama ühe heateo vastu.” - nii kirjutab “Ma armastan aidata” annetuskeskkond.

Meil on hea meel, et Varjupaikade MTÜ on taas valitud “Ma armastan aidata” annetuskeskkonda aastaseks perioodiks, mis algab 1. juunil 2019.

Eelmine annetuskeskkonna periood lõppes 31. mail. Projektis “Igale loomale kodu” kogusime annetusi, et tagada loomale vajalik hoolitsus kogu varjupaigas viibimise aja vältel. Lisaks sellele võimaldavad annetused ravida, vaktsineerida, kiibistada, väljastada lemmikloomapasse ning kanda lemmikloomaregistrisse meie varjupaikadest uude kodusse minevad loomad. Annetuste toel steriliseerime/kastreerime nii paljud sabaga sõbrad kui võimalik, et muuta nii loomade kui uute omanike elu probleemivabaks ja vältida soo-

vimatult sündinud pesakondi. Perioodi jooksul tehti meile 3490 annetust ja lõppsummaks kujunes 44 594 eurot. See raha päästis ja aitas uutesse kodusse palju abituid hingi. Suur, suur tänu headele annetajatele!

1. juunil alustame projektiga “Aita hoida ja koju jõuda!”. Igapäevaselt hoolitseme ligi 100 koera, 500 kassi ja 10 pisilooma eest. Annetused aitavad tagada lemmikloomale vajaliku hoolitsuse ja heaolu varjupaigas viibimise ajal. Annetuste abil saame tagada oma varjupaikades loomade 5 vabadust: vabadus näljast ja janust, vabadus ebamugavusest, vabadus vigastustest, valust ja haigustest, vabadus väljendada liigiomast käitumist, vabadus hirmust ja kannatustest.

Annetuskeskkonnast

“Ma armastan aidata” annetuskeskkond loodi 2008. aastal Heateo Sihtasutuse ja Swedbank Eesti poolt, et edendada annetuskuultuuri Eestis. Varem Swedbanki internetipangas tegutsenud rakendus on alates 2014. aastast kättesaadav kõigile, kes soovivad panustada Eesti ühiskonna arengusse. Aastate jooksul on keskkonnast toetust saanud üle 50 Eesti vabaiühenduse enam kui miljoni euro väärtuses.

Annetuskeskkond on suurim vabaiühendusi koondav lehekülg Eestis, kus

saab annetada otse võimekatele vabaiühendusele. Keskkond on teinud annetamise jõukohaseks kõigile - mugavalt saab teha ühekordse annetuse, püsiannetuse, annetusalgatuse või panustada hoopis enda aega. Veelgi lihtsamaks annetamiseks on kaasatud kõik suuremad Eestis tegutsevad pangad. Seega, saab valida organisatsiooni, vajutada “anneta” ning teha annetuse mugavalt pangalingi abil oma pangakontolt otse organisatsiooni kontole samas pangas. Iga organisatsioon on keskkonda hoolikalt valitud jälgides, et tegevus oleks jätkusuutlik ning annetusi kasutatakse projektis kirjeldatud viisil. Kõik annetuskeskkonda kuuluvad vabaiühendused on liitunud ka “Hea annetuse tava” projektiga, mis tagab, et annetust kasutatakse tööpoolest abivajajate toetamiseks.

Annetuskeskkonnas saab hoida silma peal blogipostitustel, et olla kursis värskemate uudistega vabaiühenduste tööst läbi nende enda sule.

“Ma armastan aidata” annetuskeskkond pakub ainsana Eestis annetusalgatuse võimalust, mis tähendab, et annetaja saab vabalt valitud annetuskeskkonna heategevusorganisatsiooni heaks korraldada kogumisaktsiooni enda sõprade ja pere seas. See on tore võimalus asendada tavapärase sünnipäeva- või jõulukink heateoga, mis võib muuta kellegi elu.

Mis on 24h maraton?

Kaks korda aastas võtame kätte ja toome kõikide ette meie argipäeva. Nimelt postitame Facebooki lehele kõik seitsme varjupaiga telefoninumbritele 24 tunni jooksul tulnud pöördumised.

Oleme suure huviga igal aastal jälginud politsei- ja piirivalveameti Facebooki maratoni ja sealt tuli mõte teha sama ka loomade varjupaikades. Meie töös on väga palju sarnast - ka meie tegeleme elanike turvalisuse tagamisega, toimetades võimalikult kiiresti ohutusse kohta loomad, kes võivad tekitada näiteks liikluses endale ja teistele ohtlikke olukordi. Levinud on arvamus, et loomade varjupaiga töötajad tegelevad päev otsa kasside silitamisega. Tegelikult on see nii emotsionaalselt kui füüsiliselt raske töö, kus tuleb segadusse sattunud loomade ja teinekord ka inimestega tasakaalukalt suhelda.

Varjupaikade telefonidele tuleb iga päev keskmiselt 80 kõnet, see on 2 400

kõnet kuus. 2018. aastal võtsime vastu 30 tuhat kõne. Lisaks edastavad inimesed teateid e-posti ja Facebooki kaudu. Enim kõnesid on seotud meie põhitööga - toimetada omanikuta lemmikloomad varjupaika.

Kõned omanikuta lemmikloomadest:

- keegi nägi kedagi - teatakse omanikuta ringiliikuvast loomadest, põhiliselt siis koertest ja ka kassidest;
- keegi leidis kellegi - leitakse kasse-koeri, kassipoegi-kutsikaid ja pisiloomi
- keegi kolis sisse - tuleb ka kõnesid, kus teatakse krundile või eluruumi tunginud võõrast lemmikloomast;
- teatakse halvadesse tingimustesse jäetud lemmikutest.

Lemmiku kadumisega seotud kõned:

- antakse teada, et lemmikloom on kadunud ja jäetakse kontaktid, et leids- ja kadumisjuhtumid kokku viia;
- küsitakse, kas kadunud lemmik on varjupaika toimetatud;
- kui lemmik on varjupaigas, saab tele-

foni teel vahetada infot, kuidas lemmik jälle koju tagasi jõuab.

Kõned, mis on seotud varjupaigas viibivate loomadega:

- soovitakse varjupaigaloomale uut kodu pakkuda;
- soovitakse infot varjupaiga asukast.

Kõned, mis on seotud varjupaiga toimimisega:

- millal on varjupaik avatud;
- kuidas saab varjupaika külastada;
- kuidas saab loomi aidata;
- mida saab varjupaigale annetada jne.

Kõned, mis on seotud lemmikloomade probleemidega:

- lemmikute käitumise ja terviseiga seotud mured või probleemid;
- soovitakse lemmikloomast loobuda.

Ja lõpuks kõned, mis ei ole varjupaigagegevusega mitte miskit pidi seotud. Nagu näha, on meie töötajate ampluaa väga lai.

Varjupaik numbrites: nelja kuu kokkuvõte

186 looma

aitasime tagasi koju

137 koera

48 kassi

1 pisilooma

451 loomale

otsisime uue kodu

120 koerale

326 kassile

5 pisiloomale

67 635

päeva veetsid uude kodusse läinud loomad meie varjupaikades.

Sellest 6 328 päeva eest tasusid kohalikud omavalitsused.

1 088

väljakutsega tegelesime nelja kuu jooksul

9 604

telefonikõnet võtsime vastu oma varjupaikades

Teedel ja tänavatel

hukkus ning viisime varjupaika 10 koera, 52 kassi ja 86 metslooma või -lindu

Ja aprilli parim personaaltreener on...

Juba teist aastat järjest võttis Südameapteek oma südameasjaks aidata varjupaigakoeri. Aprillis toimuva südamekuu raames korraldati koduta koerte toetuseks kampaania "Südamekuul võta südame sõber varjupaigast!".

Südameapteek kirjutab: "Südame eest hoolitsemisel saame me ise kõige rohkem ära teha. Peale tervisliku ja mitmekülgse toitumise vajab süda, et sa liiguksid piisavalt - vähemalt 30 minutit päevas.

Tihti peale on nii, et värskes õhus liiguvad kõige rohkem just need inimesed, kelle kodus liputab saba armas

neljajalgne südame sõber - sõber, kellega koos elamine ja tegutsemine mitte ainult ei tee südant soojaks, vaid aitab südamel ka terveks jääda."

Nii kutsusidki Südameapteek ja KRKA aprillis üles mõtlema just koera võtmise peale, kellest saab nn personaaltreener, sest koera liigiomane vajadus on liikumine ja inimene on kohustatud seda talle pakkuma igapäevaselt ja iga ilmaga. Öeldakse ju, et ei ole olemas halba ilma, on vale riietus ja koer vajab liikumist, olgu siis õues päike, vihm või lumi. Nii see personaaltreener tegutseb!

Aprillis leidsime uue kodu lausa 38 koerale. Iga koera kojumine pakus positiivseid emotsioone uuele pere-

le, varjupaiga töötajatele ja tublidele apteekritele. Iga kojumineja sai Südameapteegilt ja KRKA'lt kingituseks ühe kasuliku stardipaketi paljude vajalike tervist toetavate toodetega ja kena koti kvaliteetset kuivtoitu Hill'silt.

Lisaks said apteegi kliendid toetada kodutuid loomi lisades Südameapteegis oma ostutšekile 1 € või 3 €. Selliselt kogunes lausa 1991 eurot, mis on meile suureks abiks. Suur tänu kõikidele toetajatele!

Et meie varjupaikades ootavad pikisilmi kodu väga paljud toredad neljajalgsed, siis esimena tasuks omale lemmikut otsida just siit ja pakkuda loomale uue elu võimalus.

#südamekuu

ARMSAIM PERSONAAL- TREENER VARJUPAIGAST

Kingi koerale kodu,
tema kingib Sulle tervise

Uut pereliiget toetavad:

Hakkame arenguhüppama

**Hakkame Kodanikuühiskonna
Sihtkapitali toel arenguhüpet
võimestama.**

9. aprillil toimus Viljandis esimene arengutoe sessioon. Foto: Varjupaikade MTÜ

Projekti tulemusena on Varjupaikade MTÜ-s valminud realistlik tegevuskava organisatsiooni sisemise arengu ja meeskonna ühtsuse saavutamiseks.

Projekti raames koostame organisatsiooni arenguhüppeks vajaliku tegevuskava. Enne tegevuskava koostamist toimub analüüs: kaardistame organisatsiooni sisemise arenguvajaduse ja meeskonna seisundi. Sisemine areng tagab, et organisatsioon suudaks väljapoole antud lubadustega toime tulla. Organisatsioon on just nii tugev, kui tugev ja ühtne on meeskond.

Meie ühing on 12 aastaga laienenud üle-eestiliseks võrgustikuks ja meeskond on pea kahekordistunud. Selleks, et võrgustik ja meeskond toimiks ühtsena, on vaja parandada protsesse, süsteeme ja struktuuri. Kaardistamine an-

nab selge pildi olukorrast ja on aluseks tegevuskava koostamisel.

Arenguhüppe võimestamise etapp aitab Varjupaikade MTÜ juhatusel ja varjupaikade juhtidel eelnevalt hinnata, millesel arengutasandil organisatsioon asub. Selleks on vaja hinnata senist tegevust ja arenguvajadus kaardistada. Varjupaikade kaardistamine võimaldab näha suurt pilti ja tuua välja kitsaskohad. Töötajate tagasisidestamine on oluline ühtse meeskonna loomisel.

Arenguekspertina on projekti kaasatud Kristjan Otsmann (Selge Pilt OÜ), kes aitab sõnastada koos projektimeeskonnaga ja varjupaikade juhatajatega täpsemalt arengutoetsükli eesmärgid ja

aitab kaardistada hetkeolukorda, ning juhib arengutoe sessioone. Seejärel aitab leida meil kõige parema tee, kuidas praegusest olukorrast jõuda soovitud tulemuseni.

Projekti toetab Kodanikuühiskonna Sihtkapital 3980,60 euroga.

Tänaseks on juba toimunud arengusessioonid, oleme kaardistanud meie seitse varjupaika ja viinud läbi töötajate rahulolu küsitluse. Oleme tulemusi analüüsinud ja saanud oma organisatsiooni kohta nii üht kui teist teada. Aegajalt on väga kasulik oma naba uurida, järeldusi teha ja saada sihid selgemaks. Nii suudame olla ise tulemuslikumad ja täita paremini oma eesmärgid.

Foto: Sotsiaalkindlustusamet

Hea tahte koostöökokkulepe

Sotsiaalkindlustusamet, Eesti Loomakaitse Selts ja Varjupaikade MTÜ sõlmisid koostöölepe selle kohta, et vägivalda ohvriks langenud naised saavad viia oma lemmiklooma varjupaika.

Eialgu sõlmiti kokkulepe 2019. aasta lõpuni, et kaardistada reaalse vajaduse sellise võimaluse järele.

„On väga oluline, et meil õnnestuks ära hoida võimalikult palju olukordi, mis takistavad vägivalda all kannatavaid naisi teenusele pöördumast. Mure

lemmiklooma pärast on naiste tugikeskustega koostöös mitmeid kordi esile kerkinud. Umbes kümme protsenti naistest kasutab tugikeskustes varjupaigateenust ja ainult mõnel neist on kodus lemmikloom, keda ta mitte mingi juhul vägivallatsetajaga jätta ei soovi. Ometi pidasime teemat siiski väga oluliseks, et otsida sellele lahendust. Mul on äärmiselt hea meel, et Varjupaikade MTÜ ja Eesti Loomakaitse Selts tulid selle mõttega kohe kaasa ning meil on ühine ja selge eesmärk kaitsta naisi, nende lapsi ja loomi vägivalla eest,“ kommenteeris ohvriabi ja ennetusteenuste osa-

konna naiste tugikeskuse teenuse juht Andrea Kink pressiteates.

Uuringutele ja teiste maade kogemustele toetudes saab väita, et peres, kus vägivallatsetakse inimeste kallal, tehakse väga suure tõenäosusega haiget ka peres elavatele lemmikloomadele. Sarnast mustrit nähakse ka vastupidi - seal, kus kasutatakse vägivalla loomade peal, tuleks uurida, ega pereliikmed vägivalla käes kannata. Nii naistel kui ka nende lastel ja lemmikloomadel on õigus turvalisele ja vägivallavabale elule.

Otsime püsisuhet

Igapäevaselt hoolitseme 500 kassi, 100 koera ja paarikümne pisilooma eest. Alates 15ndast looma varjupaigapäevast teeme seda ainult heade annetajate toel.

Tule meile appi!

Hakka püsiannetajaks

- sõlmi püsikorraldus endale sobivas summas varjupaigaloomade igakuiseks toetamiseks.
- tee seda meie kodulehe pangalinkide kaudu või oma kodupangas

Annetuse saaja: Varjupaikade MTÜ
IBAN EE561010220068203017

Kiika heategevuspoodi

- ostes toetad varjupaigaloomi

Vaata heategevuspoodi
varjupaik.ee/toeta/heategevuspood

Paku hoiukodu

- hoolitse looma eest kuni loom alustab varjupaigas uue kodu otsinguid
Vaata varjupaik.ee/hakka-hoiukoduks

Anneta ja just SINA ...

- **aitad koduta loomade elu paremaks muuta**
- **toetad südamelähedase probleemi lahendamist**
- **julgustad ka teisi nõrgemaid aitamata**
- **lood positiivseid emotsioone**

Tee ühekordne annetus

- vali sobiv summa meie kodulehel varjupaik.ee/toeta/rahalineannetus
- anneta konkreetsele loomale varjupaik.ee/loomad/loomad-varjupaigas
- toeta PayPal'i kaudu www.paypal.me/varjupaik
- helista 900 7000, kuula ära sissejuhatav tekst ja toetad 5 euroga
- anneta varjupaigas, poeta sobiv summa annetuskasti või anneta pangakaardiga

Aita armastanaidata.ee keskkonnas

- vali projekt Varjupaikade MTÜ "Aita hoida ja koju jõuda!"
- vali, kas annetad raha või aega
- tee annetusalgatus aadressil armastanaidata.ee

Hakka vabatahtlikuks

- on mitmeid võimalusi panustada varjupaiga igapäevaellu ja parandada

Varjupaikade MTÜ on liitunud annetuste kogumise hea tavaga ja kantud tulumaksusoodustusega ühingute nimekirja.

Eraisik saab annetuselt tulumaksu tagasi taotleda. Annetaja isikukoodi ja annetuse summa edastame maksu- ja tolliametile ning see kajastub eeltäidetud tuludeklaratsioonis.

Ettevõtte jaoks on tulumaksusoodustusega annetus, mis moodustab kuni 10% eelmise majandusaasta kasumist või 3% jooksva kalendriaasta sotsiaalmaksuga maksustatavast palgafondist - vastavalt ettevõtja enda valikule.

Vaata varjupaik.ee/toeta/annetamise-tingimused

Toeta Rexi fondi

Fondi eesmärk on olla toeks varjupaigast võetud loomade omanikele, kelle lemmik vajab arstiabi, kuid peremehe rahalised võimalused seda ei võimalda.

Vaata varjupaik.ee/toeta/rexi-fond

Anneta varjupaigas vajalikke asju

- varjupaigakassid vajavad sadades kilodes kassiliiva
- varjupaigaloomad söövad kuus mitu tonni loomatoitu - nii kvaliteetset kuivtoitu kui ka konserve ja kiisu-eineid
- varjupaigaloomad tahavad magada mõnusaltpihvipesas, soovivad mängida mänguasjadega ning jalutada kvaliteetsete kaela- ja jalutusrihmadega
- alati vajaminevate asjade nimekiri leiad meie kodulehelt varjupaik.ee/toeta/mitterahalineannetus/alati-vajalikud-asjad
- võta ühendust varjupaigaga ja küsi, mida hetkel vaja on. Kontaktid leiad varjupaik.ee/varjupaigad

Me ei saa võtta vastu ...

- sulgedega täidetud patju, tekke, porolooni, vedrumadratsid, inimeste riideid, katkiseid või määrdund asju, sest need ei sobi loomadele kasutamiseks
- meie laoruumidel on piirid ja teinekord on ladu pilgeni täis ja üldse mitte mingisugust pesamaterjali ei ole kuhugi juurde mahutada
- kui me ei saa annetust kasutada, siis suurendab see head tegemise asemel hoopis meie prügiarvet

Kass, kes kõnnib omapead

Foto: Paul Haraoka, unsplash.com

Eesti looduses ei eksisteeri sellist liiki nagu metskass. Meil on kass ehk kodukass (*Felis catus*). Ta on väikekiskja, kes kuulub kaslaste sugukonna kassi perekonda ja on kaslaste hulgas ainuke koduloom. Oma vaatenurga sellele, kuidas kodukass ennast inimese kõrval tänapäeval tunneb, annab Pärnu loomade variupaiga veterinaar Aivi Org.

Kui kodukass satub loodusesse või linnakeskkonnas tänavale, elab seal, annab järglasi ja ei ole käitumiselt enam inimesega sotsiaalne, on ta siiski jätkuvalt liigina kodukass. Sel juhul on ta metsistunud kodukass, mitte ei muutu metskassiks.

Me ei tohiks hetkekski unustada kuulsat lõiku Antoine de Saint-Exupéry populaarsest raamatust „Väike prints“: „Sina aga ei tohi seda unustada. Sa vastutad alati kõige selle eest, mis sa talt-sutanud oled.“

Oma vaatenurga sellele, kuidas kodukass ennast inimese kõrval tänapäeval tunneb, annab Pärnu loomade variupaiga veterinaar Aivi Org.

Me oleme kodustanud liigi kass, kuid linnastudes eirame kõiki vajadusi, mis loodus on kassile peale pannud. Me eitame tema kui liigi vajadusi ja tingimusi, et kass saaks elada tasakaalus. Me eeldame ja nõuame, et kass näeks maailma nagu inimene ja oleme rahulolematud, kui kass ei suuda inimese maailmaga kohaneda ja elab nii nagu loodus on ta loonud - jahimehena. Me soovime

endale koju nunnut lemmiklooma. See on inimese vaatenurk, aga kas keegi on kunagi esitanud küsimuse - mida kass vajab?

Loom elab oma instinktide ja tungide maailmas, ta ei saa ennast eitada. Kui kass elab tänaval, on tal vaja kindlustada oma territoorium, mis võib olla kuni 20 ruutkilomeetrit. On vaja jahil käia, sest loomult on ta jahimees, on vaja toitu ja vett leida, on vaja varju ja kaitset leida, on vaja ellu jääda. Tänaval elavat kassi kimbutavad parasiidid ja lisaks haigused, millesse võib loom nakatuda kakluste tagajärjel.

Kui populatsioon kasvab liiga suureks, siis hakkab ta ennast hävitama. Ligi 80% kassidest võivad kanda ravimatuid haigusi, mida nad pärandavad oma järglastele. Nende haiguste vastu ei ole võimalik vaksineerida, neid ei ole võimalik ravida. Metsikult elavate kasside suremus aastas on 30% ja nende eluiga jääb väga lühikeseks, see on 2-6 aastat.

Kasside arvukus on liiga suur. Nende stressitase on liiga kõrge, olemusvõitlus ja paljunemine on liiga intensiivne. Inimene, kes on liigi kodustanud, ei vastuta. Seega on tänavakassid inimtegevuse ja vastutuse mittevõtmise tulemus. Lõppkokkuvõttes ei ole hea kellelgi ja kõige suurem kannataja on loom.

Iga looma võtmine tähendab vastutust, iga looma paljundamine või paljundamine tähendab veel suuremat vastutust.

Ma puutun oma töös liiga palju kokku füüsiliselt ja vaimselt väärkoheldud loomadega. Ma olen liiga palju kokku puutunud olukordadega, kus loomi on

hävitatud võõraste inimeste poolt väga halastamatul ja jõhkral moel. Lisaks saab väga palju kasse hukka liikluses. Linn ei ole enam ammu kassile loomulik elukeskkond.

Kui omanik ei soovi loomale sellist võimalikku saatust, siis tuleb linnas kassid toas hoida ja lisaks ära hoida nende paljunemist.

Kodustatud kass on võimeline elama tubastes tingimustes pikaajaliseks, rekord on üle 30 eluaasta.

Kõik sõltub suuresti sellest, millise keskkonna suudab inimene kassi jaoks luua. Tuleb tunda seda looma, kelle me enda juurde võtame. Toas elavale kassile tuleb pakkuda seda, mida kass tahab ja see on liigiomase käitumise väljendusvõimalused. Tuleb luua kassile väike oma maailm, mitte ainult rahuldada tema esmavajadusi nagu süüa ja jook. Kassile ellu tuleb tuua põnevust - ta tahab ronida ja turnida, ta soovib peituda ja ise valida endale erinevaid pesakohi. Sobivate toataimedega loodud oas teeb kindlasti kassi elu toredamaks. Veel tuleb arvestada sellega, et mitte keegi ei taha olla ükski ja kass vajab suhtlemist ning mängimist. Mänguaeg peaks olema päeva peale jaotatuna kokku vähemalt 1 tund. Tegevused kassiga peavad imiteerima jahti, ka võib toitu peita, et kass saaks seda otsida. Kassile meeldib kiitmine ja tunnustamine. Kassile meeldib puudutamine, aga seda tema tingimustel.

Pakkuge oma kodukassile täisväärtuslikku elu ja ta pakub teile vastu just seda, mida vajate, kuid mitte ükski kass ei pea elama tänaval.

Pane kirja:

Rahvusvaheline Loomakaitse Konverents!

Tallinna Keskkonna- ja Kommunaalamet koostöös Eesti Loomakaitse Seltsiga korraldab Tallinna Õpetajate majas 2.-3. oktoobril 2019 Rahvusvahelise Loomakaitse Konverentsi. Soovijatel on võimalik külastada ka Tallinna loomade varjupaika aadressil Paljassaare tee 85, Tallinn, kirjutab Hellika Landsmann Tallinna Keskkonna- ja Kommunaalametist.

Kahte päeva püüame ära mahutada väga palju erinevaid ja olulisi teemasid. Usume, et antud konverents ei ole mitte ainult abiks inimestele, kes igapäevaselt loomi abistavad, vaid vajalik ka kohalike omavalitsuste esindajatele ning hulkuvate loomadega tegelevatele veterinaaridele.

Eesti on lemmikloomi puudutavates küsimustes ajajärgus, kus tegeletakse tagajärgede likvideerimisega, kuid mitte piisavalt probleemi ennetamisega.

Kohalikele omavalitsustele on seadusega pandud kohustus püüda hulkuvaid loomi ja neid kodusesse toimetada või siis hukata. Varjupaigad ja teised loomi abistavad organisatsioonid korjavad aastas tänavatelt tuhandeid lemmikuid ja teine samapalju jääb neid veel tänavatele. Lisaks veel loomad, kes on kodudes, kuid keda seal väärkoheldakse.

Samal ajal püüavad abistavad organisatsioonid teineteise võidu koguda raha, et enda hoole alla võetud loomade eest hoolitseda ja leida uusi kodusid. Tulekahju kustutamine ei lahenda aga probleemi. Vajalik on muuta ini-

meste suhtumist, selgitada et looma võttes oleme võtnud ka vastutuse.

Esimesel konverentsi päeval räägime hulkuvatest/ kodututest loomadest ja nendega seotud probleemidest ning ennetustöö vajalikkusest. Tutvustame varjupaika ja anname ülevaate selle pidamisest. Päeva teise poole pühendame inimestele, kes tegelevad loomade abistamisega. Puudutame nii loomakaitsjate kui veterinaaride jaoks rasket ja tundlikku teemat - läbipõlemine. Püüame selgitada, mida see tähendab, kuidas seda vältida ja kuidas sellest paraneda.

Olen tihtipeale näinud, kuidas meie loomakaitseorganisatsioonid tunnevad piinlikkust või ebamugavustunnet küsides annetusi. Organisatsioonil, mis siiralt tegeleb teiste abistamisega ja elude päästmisega, ei ole ju põhjust tunda süüd oma tegevuse pärast. Seetõttu pidasin ka läbirääkimisi Helen Woodward Animal Center esindajatega ning kutsusin nad Eestisse. Nende maailmakuulus seminar The Business of Saving Lives (Loomakaitse juhtimine) sisustab meie konverentsi teise päeva.

Kursus on loodud loomi abistavatele organisatsioonidele, kes soovivad areneda, kasutades juba proovitud ja toimivaid meetodeid. Seminar sobib kõigile neile, kes soovivad tõsta inimeste teadlikkust, suurendada annetusi või soovitakse korraldada heategevuslikku tuluüritust. The Business of Saving Lives aitab kindlasti leida uusi

ja erinevaid lähenemisi, kuidas oma eesmärkideni jõuda.

Konverentsi korraldamise idee on minuga kaasas käinud aastaid, kuid julgus ja täpsem visioon tabasid mind eelmisel aastal, kui osalesin ise loomakaitsekonverentsil Poolas. Nägin, kui paljudel selle valdkonna inimestel on samsugused mured, millega ka meie siin silmitsi igapäevaselt seisame. Sain ise indu juurde, õppimaks teistelt ja otsustasin, et vajalik on seda ka teistega jagada. Tallinna linnas oleme ennetustöö raames käinud aastaid koolides ja lasteaedades loomadest rääkimas, selgitanud pidamistingimusi ja pööranud tähelepanu loomade heaolule. Täiskasvanutele suunatud ennetustöö on olnud pigem tagasihoidlik. Loomakaitse on Eestis veel lapsekingades ja seda enam peaksime jagama kogemusi ning õppima teistelt, et vältida juba tehtud vigu.

Antud hetkel oleme situatsioonis, kus iga omavalitsus ja organisatsioon tegutseb pigem omaette, oma põlve otsas. Usun, et koostöös peitub jõud ja selleks, et me oleksime võimelised rohkem „ära tegema“, on vajalik erinevate organisatsioonide, kohalike omavalitsuste ja riiklike institutsioonide ühine tegutsemine.

Fotol Hellika Landsmann. Foto: erakogu

Konverents on abiks, et me mõistaksime kõik natuke laiemat pilti ja oskaksime vaadata probleemi erinevatelt tasanditelt ning seeläbi luua kontakte ja üheskoos leida lahendusi õppidest teistelt. Kui meie ise liigume ühise eesmärgi nimel, saame me ka ümbritsevatele inimestele anda edasi ühise nägemuse ja seeläbi aidata abivajajaid tõhusamalt. Teadlikkuse tõstmine aitab aga vähendada loomade hülgamist ja see omakorda vähendab omavalitsuste ja organisatsioonide koormust.

Igas kodus ei pea olema looma, kuid igal loomal peab olema kodu!

Peagi rohkem informatsiooni
www.loomakaitse.ee/konverents

Tallinna
Keskkonna- ja Kommunaalamet

MÄRGI KALENDRISSE!

Olete oodatud osalema
Rahvusvahelisel Loomakaitse Konverentsil
2. – 3. oktoober 2019.

Kohtumiseni Tallinnas!
loomakaitse.ee/konverents

Loomade heaolu – otsustava tähtsusega teema Euroopa valimistel

Loomade eestkoste organisatsioon Loomus pöördus kõikide Eesti Euroopa Parlamendi valimiste kandidaatide poole ja pakkus neile võimalust alla kirjutada lubadusele toetada Euroopa Parlamendis algatatud loomasõbralikke initsiatiive.

“Loomade heaolu on tuleviku Euroopa prioriteet. Nii, nagu ei saa mööda vaadata kliimamuutustest ja loodushoiust, on keeruline ette kujutada edukat rahvusvahelist poliitikat, mis ei pööra tähelepanu loomakaitsele,” ütles Loomuse kommunikatsioonijuht Annika Lepp. “Ärksamad poliitikud viivad end varakult kurssi aktuaalsete loomakaitse probleemidega, mille lahendamist kodanikud oma esindajatelt ootavad. Üle Euroopa on juba ligi 700 kandidaati (14.05.2019 seisuga, toimetus) andnud

oma lubaduse toetada parlamendis loomade heaolu,” lisas Lepp.

Euroopa kodanike jaoks on loomade heaolu sama tähtis kui väljendusvabadus ja olulisem kui korruptsiooniga võitlemine, selgus värskest Euroopa tuleviku prioriteetide uuringust. Rohkem kui üks seitsmest kodanikust vastas avatud küsimuses, et nad tunneksid suuremat uhkust olla eurooplane, kui EL-i tasemel võetaks vastu loomade heaolu tagavaid otsuseid. Kõrgetele kohtadele seati bioloogilise mitmekesisuse säilitamine, orgaanilise põllumajanduse edendamine ja taimetoitus, mõistlik kalandus, elusloomade transpordi vähendamine ning loomade üldine heaolu.

Üle-euroopalise kampaania „Hälloomade poolt 2019“ kutsus ellu Brüsseli lobiorganisatsioon Eurogroup for Animals, mida Eestis esindab Loomus.

Näiteks said kandidaadid alla kirju-

Foto: Christian Wiediger, unsplash.com

tada lubadusele toetada karusloomafarmide keelustamist liikmesriikides, vähendada elusloomade pikamaatransporti, edendada puuride kasutuse lõpetamist põllumajandusloomade kasvatamisel, lõpetada foie gras' tootmiseks kasutatavate partide ja hanede sundsöötmine, toetada uute reeglite juurutamist kalade heaolu tagamiseks, kehtestada ELi-ülene metsloomade tsirkuses kasutamise keeld jms. Lubadused puudutavad ka lemmikloomade heaolu. Kokku sisaldas lubadus 22 erinevat punkti.

Allikas: www.bioneer.ee/15-eurovalimiste-kandidaati-andnud-lubaduse-toetada-loomade-heaolu

Kuidas loomad endale nime saavad?

Üks suur protseduur meie igapäevases varjupaigaelus on loomadele nimede panemine. Võib ju mõelda, et mis see siis ära ei ole. Kui 12 aasta jooksul on uutesse kodudesse saadetud pea 12 tuhat lemmikut, siis mõnikord võib tunduda, et nimed on otsa saanud.

Võib tunduda, et iga nimi, mis pähe kargab, on juba kellegi oma olnud. Nimi on tähtis, nimi kõnetab ja võib lemmiku kiiremini uude koju aidata. Küsisimegi meie varjupaikade juhatajate ja töötajate käest, kuidas kohapeal nimepanek käib.

Läänemaa loomade varjupaiga juhataja Kaja rääkis, et tema ja hooldaja Tea on need, kellelt loomad endale nimed saavad. “Nimi tuleb kuskilt pähe, mõtleme selle konkreetse looma peale ja nii see tuleb. Muidugi mõjutab nimevalikut looma olemus ja välimus”, ütles Kaja. Ta lisas, et nimi peab olema ilus. Nõnda tehakse valikut ka nimede hulgast, mis muidu inimestele pannakse. “Ümbritsev elu ka mõjutab - punane suur kass on ikka Garfield”, ütles Kaja naerulsui.

Pärnu loomade varjupaiga nimepanekutiimi kuuluvad juhataja Seyle, administraator Tabita ja hooldaja Lilian. Seyle sõnul pannakse nimesid loomingu- liselt. Tema isiklikult usub, et nimi

aitab kaasa looma saatusele. “Anna lemmikule selline nimi, kelleks ta võiks saada”, ütles Seyle ja tõi näiteks koera, kes sai nimeks Schweppes mullijoogi järgi. Algselt arglikuna varjupaika jõudnud koerast saigi energiline ja pulbitsev seltskonnalõvi. Tabita vaatab loomale otsa ja suhtleb temaga enne, kui nimepanekuks läheb. Nimevalikut mõjutavad iseloom, nägu, välimus ja värvus. Näiteks tõi ta energilise, suure ja pruuni karvaga kassi, kes sai nimeks Snickers - šokolaad annab ju energiat. Tabita on koostanud endale ka listid võimalike nimedega ning otsib inspiratsiooni sealt. “Kerin niikaua, kui sobiv nimi vastu vaatab”, ütles Tabita. Lilian on varjupaigas kõige pikemalt töötanud ja nii ka kõige rohkem nimesid pannud. Tema arust on loomale mõnikord nimi otsaette kirjutatud, mõnikord on nimesid leidjate nimedest tuletatud või leidmiskoha järgi pandud. Nii on Pärnu varjupaigas olnud kass Big River, sest ta leiti Suure-Jõe tänavalt ja kass Pootsman leiti Pootsmanni tänavalt. Kord jäi Lilianile ette ussirohukarp ja koer sai nimeks Drontal. Ka lemmiku tervislik seisund võib määrata tema nime. Nii sai vigase käpaga kass nimeks Sipsikäp, sest kõndides tegi käpake sips-sips.

Tallinna loomade varjupaigas pannakse nimesid meelevaldselt, loomal endal valida ei anta - nii ütles naljatades varjupaiga juhataja Liisbet. Nimesid panevad varjupaiga töötajad ja

vabatahtlikud, lisaks külastajad. Head nimepanijad on lapsed, kes koos vanemate, lasteaia- või kooligrupiga on tulnud kasse vaatama. Ikka mõjutab nime valimisel looma välimus ja iseloom. Kass Mürr näiteks nurrus hästi valjusti ja vana, elunäinud kass sai nimeks Mooses, vihje siis piibliloole. Vanilje oli musta pealaega valge kass ja oranž kass sai nimeks Orav. Liisbet rääkis veel, et koerte puhul on nime juures iseloom hästi määrav. Nii on varjupaigas kaks koera Tornado ja Hurricane, kelle tormakusega koerakoolitajad tegelevad.

Valga loomade varjupaigas mõtlevad loomadele nimesid töötajad ja vabatahtlikud. Juhataja Jana rääkis, et päris raske on nimesid panna, sest väga palju loomi on varjupaigast läbi käinud. “Kui kellelgi mõte tuleb, siis arutatakse veel ühiselt läbi, kas just see on kõige parem nimi”, lisas ta. Kord sattusid varjupaika kaks koera, nimetud emane ja isane koos. Varjupaiga vabatahtlik seisis ja vaatas neid koeri ning lausus: “Emane koer on Liisbet ja isane koer on Pluuto.” Ja täpsemalt ei oleks enam saanud. Liisbet on väga ilus, oskab ennast külastajatele näidata ja sõber olla, kuigi omamoodi krutskid on tal sees. Pluuto omakorda on umbusklikum ja saladuslikum, samas omadega on ta väga hea. Mõnikord, kui keegi on veel nime- ta, palutakse külastajatel loomale nimi panna. Lõpetuseks ütleb Jana, et lemmiklooma nimi peab inimest kõnetama

- nii võib loom kiiremini kodu leida.

Viljandi loomade varjupaigas sünnivad nimed kollektiivse mõttetöö tulemusena ja neid arutatakse ühiselt. Juhataja Siiri rääkis, et neid inspireerivad loomade välimus ja käitumine, sageli ka leidmiskoht. Koer Elisabeth, kes koos vastündinud kutsikatega varjupaika sattus, meenutab oma kehaehituselt kuninganna corgisid ja nii ta endale sellise kuningliku nime saigi. Kui keegi on väga elava ja aktiivse loomusega, siis temast võib saada näiteks Aatomik. Siiri rääkis veel kassist, kelle saba oli tarvis vigastuse tõttu amputeerida, kuid nimeks sai ta ikkagi Saba, mis sest, et saba polnudki. Türlit leitud loomad võivad endale nimeks saada Türi-Jüri või Türi-Tiina.

Virumaa loomade varjupaiga juhataja Anneli on põhiline, kellelt loomad nime saavad. Ta ütles, et vaatab loomale näkku ja loom ütleb, mis ta nimi on. Ka Annelit mõjutab nime panemisel lemmiku iseloom, välimus ja leidmiskoht, mõnikord ka leidja nimi. Ta rääkis veel, et teinekord kiikab ta meie teiste varjupaikade asukate nimesid, et ideid ammutada. Nimede tekkimisest võiks aimu anda järgmised näited: kassitoas elas kord võimukas kass, kes oli alati igal pool esimene, seda nii söögikausi ääres, paremas pesas, inimese juures ja Edgar ta nimeks saigi; kassile nimega Saima olla nimi näkku kirjutatud - ta oli täitsa Saima nägu; teinekord on kasu multifilmi kangelastest ja neli kassipoega said nimeks Tinky Winky, Dipsy, Laa-Laa ja Po; mõni nimi tuleb nii kõnekas, et riika näoga kassipoeg, kes sai nimeks Tige Tikker, leidis uue kodu ülikiiiresti; koer Potsu sai nime leidmiskoha järgi ja ise oli ta parasjagu pontsakas ka.

Võru loomade varjupaiga juhataja Relika ütles, et nimede saamislood on erinevad ja üldiselt panevad nimesid hooldajad, kes kõige rohkem loomadega kokku puutuvad. Relika ise otsib ka nimesid ja mõnikord tuleb appi dr Google. Ikka vaadatakse, kelle tegu või nägu loom on või keda võiks loom meenutada enda tutvusringkonnast või siis avalikust seltskonnast. Relika sõnul mõjutab nimevalikul ümbritsev elu, eelnevad kogemused, meedia jne. "Ise unistan kataloogist, kus saaks otsida,

kui päev on juba õhtus ja mõistus otsakorral," ütles ta naerdes. Hooldajad Marlis ja Elise töid näited loomade välimuse ja käitumise kohta, mis on neid mõjutanud. Siniste silmadega kassi hakkas Marlis kutsuma Ookeaniks ja kass Pätt on see, kes pättust teeb - ajab toa ja vaibad sassi ning võib selliselt end kapi alla ära peita, et teda kadunuks hakatakse pidama. Mõne aja pärast ronib Pätt välja ning teeb näo, et mitte midagi ei ole juhtunud. Elise rääkis Kimmo nimelisest kassist, kelle täpne koopias, kes varjupaika sattus, sai tema järgi nimeks Pimmo. Põrra oli kass, kes ainult põrises, nurrus ja hetkekski ei vaikinud ja kass Mõnna oli lihtsalt nii mõnna. Fanni on väga äge kass - suur, karvane ja valget värvi kasukaga, vaid üks kõrv on tal

musta värvi. Kui Fannile palli visata, hakkab ta tegema naljakaid liigutusi, ta kaitseb oma kodu ja koertele näitab koha kätte - sellest kõigest tal siis selline nimi.

Nagu öeldakse - ega nimi meest ei riku, nii ka meie lemmikute puhul. Ükskõik, milline see nimi on, omamoodi armsad on nad meile kõik. Samas, kui

loomal on äge nimi, tõmbab see tähelepanu, kõnetab inimesi, loob seoseid ja nii võib suurendada šanss uude koju saada. Jääb ainult soovida lennukaid ideid nimede väljamõtlemisele.

Mõni jutus nimetatud lemmik viibib senini varjupaigas ja mõni on juba uues kodus. Hetkel varjupaigas elavate koerte ja kassidega saad tutvuda meie kodulehel varjupaik.ee

Vanilje oli musta pealaega valge kass ja oranž kass sai nimeks Orav.

Ülejõe
LOOMAKLIINIK

Teie lemmiku terveise heaks!

Varjupaigast võetud loomale esimene visiit visiiditasuta!

Ülejõe Loomakliinik
J. V. Jannseni 33, Pärnu
E-R 9-18 ja L 10-15
www.vanaloomakliinik.ee

Põhja-Tallinna ja Mustamäe tublid noored

Aprillis alanud Põhja-Tallinna ja Mustamäe noorte initsiatiivil algatatud heategevuslik kampaania „Ole sõber!“ kestis kaks nädalat ja tõi sadu kilosid loomatoitu ja muud vajalikku.

Annetusi koguti enam kui 30 kogumispunktis erinevates asutustes ja koolides kõigis Tallinna linnaosades. Kampaania oli eelmisel aastal toimunud heategevusliku aktsiooni „Ole sõber“ jätk. Kui mullu kogusid Põhja-Tallinna noored loomade varjupaigale 6300 eurot, siis nüüd koguti loomade toitu ja muud vajalikku.

„Ma olen väga uhke noorte üle ja tänulik nii asutustele, kes olid nõus kogumispunkte avama, kui ka loomulikult kõigile annetajatele. Selle kampaania tulemus on hea näide sellest, kuidas üheskoos on võimalik teha palju rohkem kui üksinda,“ ütles Põhja-Tallinna vanema kohusetäitja Julianna Jurtšenko.

Mustamäe linnaosa vanema Lauri Laatsi sõnul teeb Tallinna loomade varjupaik, nagu kõik varjupaigad Eestis, väga tänuväärt tööd ja väärib abistamist.

„Olen alati öelnud, et inimese üks

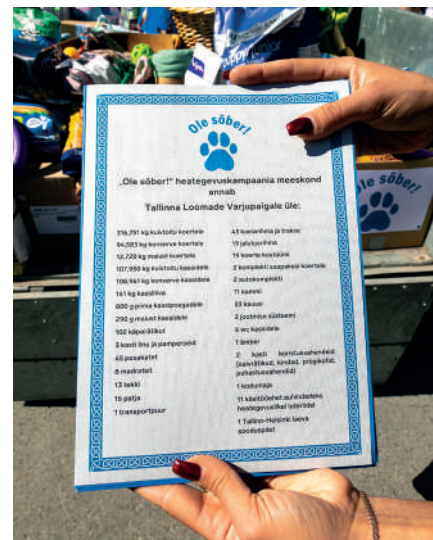
tähtsamaid missioone siin ilmas peaks olema aidata. Ja eriti neid, kes ise enast aidata ei saa. On suur rõõm näha, et see sõnum kõnetab ka meie noort põlvkonda. Muuseas, ka meie perre saabus kass just varjupaigast, nii et julgen ärgitada kõiki, kel mõte pakkuda kodu mõnele neljajalgsele sõbrale, seda eeskuju järgima. Te ei kahetse!“ ütles Laats.

Kokku õnnestus koguda sajad kilod koera- ja kassitoitu ning muud varjupaigale vajalikku. Varjupaigale anti üle 300 kg kuivtoitu ja ligi 100 kg konserve koertele, üle 100 kg kuivtoitu ja sama palju konserve kassidele, peaaegu 150 kg kassiliiva, lisaks maiustusi nii koertele kui ka kassidele, piima kassipoegadele, kõikvõimalikke rätikuid, linaid, katteid ja tekke, kümneid kaelarihmaseid ja rihmasid, kausse, puure, tualette, magamisasemeid ja mänguasju, erinevaid puhastusvahendeid ja muud vajalikku. Heategevuskampaaniaga ko-

gutud asju kasutatakse hoolitsuseta või muul põhjusel hätta sattunud loomade ülalpidamiseks ja abistamiseks.

Suur tänu aktiivsetele ja tublidele noortele, kes märkavad endast nõrgemaid ja koduta loomadele abikäe ulatavad!

Kokku koguti sadu kilosid loomatoitu ja muud vajalikku.

Riidekotte müüvad abikäpad

Kolm aktiivset ja loomasõbralikku Pärnu tüdrukut võtsid kätte ja tegid õpilasfirma, mille eesmärgiks on hoida keskkonda ja toetada Pärnu loomade varjupaika.

Ise kirjutavad nad endast ja oma tegemistest järgmist.

Me oleme Pärnu Ühisgümnaasiumi 11. klassi õpilased Liise Hallmere, Liisbeth Pahlk ja Eva-Maria Ereline, kes tegid sellel aastal aastatöö raames õpilasfirma. Meie õpilasfirma Ringkey tegeleb heategevuslike riidekottide disainimisega. Riidekotid on loodus- ja keskkonnasõbralikud. Firma eesmärkideks on kilekottide vähendamine keskkonnast ning samuti annetame iga koti ostusummast 15% Pärnu loomade varjupaigale.

Kuna oleme ise Pärnu tüdrukud, otsustasime annetada oma kodulinna loomade heaks. Meie õpilasfirma idee tekkis suurest loomaarmastusest. Kuna meie jaoks ei olnud kõige tähtsam saada teenitud tulu endale, vaid teha sellega midagi kasulikku, siis otsustasime seda jagada loomadega, kes viibivad loomade varjupaigas.

Me oleme enda riidekotte käinud müümas Pärnu, Rapla ja Tallinna õpilasfirmade laatadel ning samuti oleme edukalt müünud ka internetis. Hetke seisuga oleme maha müünud peaaegu kõik kotid.

“Suurim patt elusolendi vastu pole vihkamine, vaid ükskõiksus; see on inimlikkuse vastand,“ on öelnud George Bernard Shaw

Fotod: Erakogu

Õpilasfirma Ringkey tegemistest saad lisaks lugeda www.facebook.com/ofringkey

Tõeline kulinaarne elamus igas kausitäies!

Brit

FRESH MEAT

NATURAL • HOLISTIC • WHOLESOME

Pet Market
BEST 4 PETS

www.petmarket.ee • info@petmarket.ee

Raske mõis kerge hukka mõista

Üsna tihti levivad sotsiaalmeedias kuulutused, kus soovitakse oma lemmikloomast loobuda või talle uut kodu otsida. See tekib lugejates küsimusi, miks seda tehakse ja siit on hinnangud, kommentaarid kuulutusele kerged tulema, kirjutab Varjupaikade MTÜ projektijuht Anneli Matsi.

Avaldatud kuulutuses ilmunud teksti järgi ei tea tegelikult kunagi, kui sügav on probleem või kui kerge-raske kellelgi on. Ei ole usutav, et kõik need inimesed on looma võtmisesse suhtunud kergekäeliselt. Pigem on ikka oma loomast loobumine emotsionaalselt väga raske. Samas võib loobumine olla parim lahendus, kui olukord on muutunud kriitiliseks.

Üldiselt on ühiskonnas ja inimeste elukorralduses toimunud muutused. Vähem on stabiilsust nii suhetes kui ka muudes eluvaldkondades, samuti teame, et ühiskond vananeb. Kõik see võib mõjutada meie pereliikmete heaolu ja lemmikloom kuulub pereliikmete hulka. Samuti võib osutada teemaks, kes hoolitseb lemmiklooma eest, kui omanik lahkub siit ilmast. Halvim, mis looma jaoks saab juhtuda, on see, et ta visatakse tänavale. Meie sõnum on - otsi abi, kui tunned, et ei suuda probleemi üksi lahendada.

Me mõistame hukka sellised juhtumid, kus pannakse ohtu looma elu

Öösel vastu emadepäeva visati Pärnu loomade varjupaiga prügimaja juurde pappkastiga kassipesakond - ema koos kolme pojaga. Miks peab elusolendid ära viskama nagu prügi? Et iga ema teeb oma poegade nimel kõik, siis selleks ajaks, kui meie töötaja kohale jõudis, oli kassimamma kastist välja rabelenud ja pojad peitu tassinud. Pimedas ei olnud võimalik neid üles leida ja hirm kassikeste pärast oli suur. Öösel luusivad varjupaiga ümber rebased, kelle jaoks oleks kassipojad olnud üks mõnus suutäis. Varavalges tõttasime tagasi, et need vaesed hinged päästa. Kassimamma ronis prügimaja alt välja ning oli näha, et pojad on ka selle all peidus. Et kassipojad olid öö otsa külmetanud ja olid näljased, siis veidi aja pärast hakkasid õnneks ka nemad riburadapidi välja ilmuma ning ronisid vooderdatud transpordiboksi, kus ootas neid maitsev ja lõhnav söök. Kõik õnnestus ja pesakond sai varjupaiga hoole alla.

Meie sõnum on - otsi abi, kui tunned, et ei suuda probleemi üksi lahendada.

Me ei hakka korraldama nõiajahti

Me ei määra ennast kõrgeimaks kohtumõistjaks - selleks on selle inimese enda südametunnistus ja mälu, mis ei lase unustada, millega ta on hakkama saanud. Meie eesmärk on aidata lemmikloomi ja otsida kodututele uued armastavad kodud, kus nad on hoitud ja kaitstud. Me seisame lemmikloomade eest, samas püüame mõista ja oleme näoga inimese poole.

Väga kerge on inimesi hukka mõista. Ütleb ka vanasõna - tagantjärele tarku palju. Hoopis raskem on olukorrast aru saada, mõista ja püüda aidata. Selleks, et aidata mõlemat poolt, nii inimest kui ka lemmiklooma, on Varjupaikade MTÜ loonud positiivse ja proaktiivse programmi Koduotsija. Koduotsija Facebooki leheküljel on loomadele uute kodude leidmiseks ilma vahepeal varjupaika sattumata. Sellisele alternatiivile pani meid mõtlema järjest kasvav omanike poolt loovutatud

loomade arv meie varjupaikades. Koduotsija eesmärk on toetada nii omanikku kui ka looma. Kodu vahetus põhjustab loomale suurt stressi ja me teeme kõik selleks, et see stress oleks võimalikult väike. Inimesed ei võta oma ellu ja koju

sta,

2018. aastal otsis
Koduotsija kaudu uut
kodu 135 lemmiklooma
ja nendest 117 elab
õnnelikult oma uue pere
juures.

Foto: Erda Estremera, unsplash.com

loom, mõeldes, et ühel päeval tuleb temast loobuda. Elu teeb ootamatuid pöördeid ja uue kodu leidmine võib olla vahel ainus lahendus. Koduotsija võimaldab leida loomale kõige sobivama kodu, annab võimaluse anda looma kohta võimalikult palju informatsiooni otse uuele omanikule, vähendab varjupaikade koormust, sest jätab rohkem ressursi hüljatud, omanikuta ja väärkoheldud loomadele kodu leidmiseks.

Probleemid ja olukorrad, mis on juba tekkinud, nõuavad lahendamist

Mida siis teha, et neid situatsioone oleks vähem? Me saame ennetada. See tähendab infot, õpetamist/õppimist enne lemmikloom võtmist, teadlikkuse ja lemmikloom pidamise kultuuri tõstmist, soovimatute pesakondade vältimist. Selliselt saame ära hoida emotsioonide ajal tehtud otsuseid, mis ei pruugi olla jätkusuutlikud. Enne looma võtmist peaks iga inimene endalt küsima, kas ma saan ilma lemmikloomata elada. Nii kaua, kui vastuseks on jah, ma saan ilma loomata edasi elada, siis seni ei peaks endale lemmikloom võtma. Kui see on aga kooselu elu lõpuni nii heas kui halvas, siis on lemmikloom perre teretulnud.

Foto: Raoul Droog, unsplash.com

Mis on Koduotsija?

Kui sul on mure ja tõesti muud moodi ei saa, kui tuleb loomale uus kodu otsida, siis:

- Mõtle, miks sa oma loomast tegelikult loobuda soovid? Näiteks paljude käitumisprobleemide põhjuseks võib olla hoopis looma haigus. Kas oled hiljuti oma lemmikuga veterinaari külastanud või temalt nõu küsinud? Äkki on abi käitumisspetsialisti poole pöördumisest? Äkki oleks abi ajutisest hoiust?
- Kuuluta, kuuluta, kuuluta! Otsi ise oma loomale uus kodu. Ainult nii saad sa kindel olla, et ta saab võimalikult heas- ja armastavasse peresse.
- Palun saada aadressile koduotsija@

varjupaik.ee hea pilt oma loomast, koos võimalikult põhjaliku kirjeldusega (nimi, liik, tõug, sugu, vanus, iseloom, suurus, kas on vaktsineeritud, kiibitud steriliseeritud-kastreeritud jne), oma kontaktandmed (nimi, e-posti aadress, telefon) ja kus kandis loom hetkel asub. Kui kuulutus on üle vaadatud, avaldame selle Facebooki lehel ja kodupakkujad võtavad otse sinuga ühendust.

- Palun anna meile kindlasti teada kui oled loomale uue kodu leidnud!
- Koduotsija programmi administree-rime vaid annetuste toel. Me ei võta kuulutuste ülespaneku eest tasu, kuid palume sul teha annetuse Koduotsija

programmile.

- Võta ühendust varjupaigaga. Kui varjupaigas on piisavalt vaba ruumi, saame võtta vastu loomi ka omanikelt. Looma vastuvõtmise eest varjupaik tasu ei võta, küll aga tuleb maksta kinni või teostada enne varjupaika toomist loomale uude kodusse minekuks vajalikud protseduurid: kehtiv kompleksvaktsiin ja lemmikloomapass (või vaktsineerimistunnistus), parasiiditõrje, kassidel FIV test, kiipimine, steriliseerimine või kastreerimine.

Info programmi kohta on leitav www.varjupaik.ee/vajad-abi/pead-oma-loomast-loobuma/koduotsija

Tempel mällu igaveseks

ehk Päka lugu

Päka koduotsimise kuulutus varjupaiga kodulehel algas täiesti tavaliste sõnadega nagu ikka - Päka on 9-aastane koer, kes ootab uut kodu Tallinna loomade varjupaigas. Aga Päka lugu ei ole tavaline ja tegelikult ei saa ühegi varjupaika sattunud looma lugu pidada tavaliseks. Iga lugu on seotud elukäikudega, milles on nii nuttu kui naeru.

Varjupaika sattumine võib olla mõne lemmiku jaoks pääsetee, mõnikord väljapääsmatu olukord. Põhjus, miks Päka varjupaika sattus, oli traagiline ja see vajutas Päka mällu templi igaveseks. Päka ei sattunud varjupaika sellepärast, et tema omanik oleks haigestunud või seetõttu, et ta ei oleks Päkat enam tahtnud, vastupidi, koera omanikud hoolisid oma lemmikloomast väga. Päka sattus varjupaika sellepärast, et omanikud olid sunnitud loomast loobuma. Nimelt on Päka koer, kes on tulekahju üle elanud. Tema perekond ja Päka pääsesid põlevast majast, kuid nende kodu põles maani maha. Just see kurb ja traagiline sündmus oli põhjuseks, miks Päka varjupaika sattus. Perekon-

nal ei olnud lihtsalt enam võimalik koerale kodu pakkuda. Nad olid kaotanud kõik ja pidid oma elu taas nullist üles ehitama.

Varjupaikade MTÜ sai nende väljapääsmatust olukorrast aru ja võttis Päka enda hoole alla. 2017. aasta veebruaris jõudis koer kõigepealt meie Virumaa loomade varjupaika.

Päka oli üleelamistest väga traumeeritud - teda kohutasid igasugused valjemad helid, paugud ja mürinad, mis ilmselt seostusid tulekahjuga. Varjupaiga vabatahtlik Mari võttis enda südameasjaks Päka sellest olukorrast välja aidata. Ta tegeles koeraga päev päeva kõrval pea aasta aega. Mari ja Päka kasvasid nii kokku, et Mari oleks Päka kohe koju viinud, kuid üürikorteris ei olnud koera pidamine lubatud.

Et Päka ootas Rakveres uue kodu võimalust juba liiga pikalt ja kellelegi ta silma ei jäänud, siis otsustasime õnne proovida pealinnas ning saatsime koera meie Tallinna loomade varjupaika. Virumaa varjupaiga töötajates segunes lahkumisnukrus rõõmsa lootusega, sest Päcale avanes suurem võimalus kodu leida.

Tallinna loomade varjupaigas toimus 2018. aasta sügisel taas Heateo

Sihtasutuse, Varjupaikade MTÜ ja Tallinna vangla ühisprojekt nimega "Käpp ja käsi". Päka on üks nendest õnnelikust koertest, kes sellest osa sai. Selle projekti raames avanes Päkal võimalus käia kaks korda nädalas koertekoolis. Kinnipeetav sai tunda Päka rõõmu ja õpetussõnu ning Päka sai tunda inimese hoolt, armastust ja õppida kõiki peamisi eluks vajalikke tegevusi. Kaks kuud kestnud koolitused jäid Päkal edukalt selja taha ja ta oli valmis minema uude koju.

Päcale leidsime uue kodu 2019 aasta jaanuaris ja ta jäigi pealinnapoisiks. Koer ootas oma uut võimalust kokku 713 päeva, mis on veidi vähem kui kaks aastat. Täname kõiki, kes aitasid Päka raskest elukogemusest üle, õpetasid ja toetasid koera! Aitäh Päka uuele pere rahvale, kes võtsid vanema koera oma pereliikmeks!

Päka

Päka on üks väga erakordne koer, ta on intelligentne ja õpihimuline. Kui öeldakes, et vanale koerale enam uusi trikke ei õpeta, siis Päka lükkab selle väite 100%-liselt ümber. Ta on tragi ja innukas härra. Traagiline põleng on Päkasse kindlasti oma jälje jätnud, kuid

sellest hoolimata liputab ta saba ja on valmis inimesega koostööd tegema. Päka on koer, kellega õhtuti kamina ees maailma asju arutada. Päka on koer, kes õpetab inimest, mitte vastupidi. Ta ei ole ülemäära aktiivne, vaid armastab rahulikke jalutuskäike ja koduseid õhtupoolikuid. Päka kuulab väga hästi sõna ja on viisakas kodukoer, kellele pigem meeldib sooja kamina ees vedeleda kui üksi õues olla.

Lenna ja Päka

Päka on üks 24-st Delfi lemmikloomaportaali Koduleidja 2018 jõulukalendristaarist ja esines koos lauljatar Lennaga Delfi TV-s. Päka on üks väga erakordne koer, kinnitas stuudiosse külala tulnud Lenna, kelle südame sulatas Päka hetkega. Päka ja Lenna klappisid hästi.

Videos vastas Lenna küsimustele, mis olid seotud lemmikloomadega. Toome ära siin mõned neist koos Lenna vastustega.

Mis on lemmikloomade juures parim?

Lenna: “Ikka see, et et sul on truu sõber, kes sind alati ootab kodus, pakub sulle seltsi, et sa ei ole ükski, on kaaslane ja pereliige.”

Mis koeratõug sa oleksid?

Lenna: “Kui ma ise oleks koer, siis oleks ma austraalia lambakoer, sest et nad on hästi ilusad. Sellised parajalt suured, et ei ole liiga suured ega ka liiga väikesed ja nad on hästi aktiivsed. Ma saan aru, et neil peab olema kari, keda ajada. Ma arvan, et ma võiksin olla selline nunnu.”

Kas kõigil peaks olema lemmikloom?

Lenna: “Ma arvan, et ei pea olema igapähele kodulooma, vaid ikkagi neil, kellel on see tunne - hoolida ja hoolitseda kellegi teise eest ja pakkuda talle head kodu.”

Huvi korral vaata lisaks: www.varjupaik.ee/loomad/paka

Pane õlg alla!
Helista 900 7000
ja toetad Varjupaikade MTÜ
loomi 5 euroga.

Foto: Dawid Sobolewski

OTSIME SIND, kaasautor ja keelekorrektor!

Uudiskiri Käpa All ilmub vabatahtlike kaasabil. Selleks, et pakkuda lugejatele kvaliteetset sisu, otsime:

- kaasautoreid, keda huvitaks lugude kirjutamine. Teemadeks varjupaigaelu ja -loomad, vabatahtlike tegemised, loomade heaolu jne.
- keelekorrektorit, kes hoiaks trükkuradi uudiskirjast eemal. Keelekorrektorilt ootame vastavat haridust ja kogemust ning tahet panustada kolm korda aastas enne uudiskirja trükkimisekut jaanuari, mai ja septembrikuu lõpupäevil.

Vaata ilmunud numbreid

www.varjupaik.ee/varjupaikade-mtu/kapa-all

Kui meie uudiskirjad sind kõnetasid ja soovid kaasa lüüa, kirjuta anneli.matsi@varjupaik.ee

Siin võiks olla Sinu reklaam!

Heategevuslik ajakiri Käpa all jõuab ca 18 000 loomasõbrani e-kanalite kaudu, trükitud eksemplarid on tasuta saadaval suuremates loomakliinikutes.

Reklaami ostuga toetad
Varjupaikade MTÜ tegevust!

Aitäh!

1/1 lk

1/2 lk

1/3 lk

1/4 lk

Lisainfo ja müük

Anneli Matsi, anneli.matsi@varjupaik.ee

VARJUPAIKADE MTÜ

Igale
lemmikloomale
kodu!

VARJUPAIKADE MTÜ

www.varjupaik.ee

